

Ät mer kött – för miljöns skull

Svenska Naturskyddsföreningen uppmanar oss att äta mindre kött. Det gör också en representant för livsmedelsverket. Borde man inte i stället uppmanas att äta kött som producerats på ett naturligt sätt?

Nötkreatur som äter grönfoder producerar ett kött som har hög halt av nyttigt fett, vitaminer och mineraler. Det är ett koncentrat av all den näring vi behöver.

Ekologisk produktion av grönbeteskött för en lokal marknad förbrukar ingen olja för produktion av kraftfoder, konstgödsel och bekämpningsmedel och oljeförbrukningen i jordbruksarbete och transporter minimeras.

I propagandan mot köttätande ingår ofta en varning för att idisslarna rapar metan och därmed bidrar till växthuseffekten. Man har länge trott att metan bara kan bildas av bakterier i syrefri miljö, till exempel i idisslarnas våm. Men två tyska forskare har nyligen visat att växter producerar metan både när de lever och när de bryts ner.

Miljöfysiker som studerar atmosfären med hjälp av satelliter upptäckte senare att det bilas moln av metan över jordens regnskogar som uppenbarligen producerats av den gröna vegetationen. Och förra året konstaterade en nobelpristagare att Venezuelas skogar producerar 30 – 60 miljoner ton metan varje år.

Luftblåsor i upp till 650 000 år gamla borrhärdar från polarisen har en metanhalt som samvarierar med halten av koldioxid och med den globala temperaturen. Under värmetider har metanhalten och koldioxidhalten varit hög i atmosfären. I det växthus som därmed skapades omvandlades koldioxid till biomassa och enligt de nya rönen producerar all biomassa metan – av levande växter och av bakterier när växterna bryts ner.

Under 1900-talet ökade atmosfärens metanhalt. Det var en direkt följd av att koldioxidhalten ökade på grund av massivt frigörande av den koldioxid som lagrats i kol och olja under miljontals år.

Kornas rapande hade naturligtvis ingen betydelse i det stora hela. Nu stiger inte längre atmosfärens metanhalt. Beror det på att regnskogarna huggs ner.

Lars Wilsson
Biolog och författare, Hällekis.